

ת"פ 17645/08/14 - איגור חרסונסקי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 17645-08-14 מדינת ישראל נ' חרסונסקי

בפני כב' השופט עמית פרייז
מבקש/נאשם
נגד
משיבה/מאשימה
איגור חרסונסקי ע"י ב"כ עו"ד ואדים רושל
מדינת ישראל

ע"י שלוחת תביעות שומרון ש"י, באמצעות עו"ד אבי שגב

החלטה

ביום 13/8/15 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום, המייחס לו עבירות חבלה במזיד ברכב וניסיון תקיפה סתם. עפ"י עובדות כתב האישום, ביום 20/5/14, באריאל, בעקבות ויכוח אשר פרץ בין הנאשם לבין המתלונן, אודות שימוש בדרך, ניגש הנאשם אל רכבו של המתלונן אשר חנה במקום, בעוד אשת המתלונן הייתה ישובה ברכב. הנאשם הרים בידו הימנית אבן אותה השליך על הרכב ופגע בדלת הרכב. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו שריטה ושקע בפח דלת הרכב.

הנאשם הגיש בקשה לביטול כתב האישום המבוססת על שתי טענות. טענה אחת, לפיה יש לבטל את החלק בכתב האישום המייחס לנאשם עבירה של ניסיון תקיפה סתם, לאור העובדה, כי לטענת הנאשם, הוא לא נחקר על אותה עבירה, בעת חקירתו במשטרה תחת אזהרה. הטענה השנייה היא כי כתב האישום הוגש לפני תום 30 הימים, במסגרתם היה באפשרותו של הנאשם לפנות למאשימה ולפרט את הנימוקים שלא להגיש נגדו כתב אישום.

באשר לטענתו הראשונה של הנאשם, הרי שבע"פ 1382/99 **בלחניס נ' מדינת ישראל** נקבע כי חובת אזהרה החשוד אינה כוללת את החובה לנקוב באיזה סעיף עבירה הוא מואשם וכי האזהרה נועדה לוודא שהחשוד מודע לזכות השתיקה (ראו גם: תפ 209/96 (מחוזי י-ם) **מדינת ישראל נ' אהליך** ותפ 1216/00 (מחוזי נצ') **מדינת ישראל נ' ערדא**). בע"פ (מחוזי ת"א) 70035/04 **מדינת ישראל נ' חננה** אמנם נקבע כי קיימת חובה להבהיר לחשוד במה הוא חשוד, אולם יחד עם זאת נקבע גם כי הגישה לפיה יש לבטל את כתב האישום, אם הנאשם טוען כי לא נחקר בגין עבירה בה הואשם, אינה מתיישבת עם הוראת החסד"פ המאפשרת להרשיע נאשם בעבירה אחרת שנתגלתה מהעובדות שהוכחו בבית המשפט, וברור שלרוב מדובר בעבירה שהיא אלא נחקרה עליה. ברע"פ 1035/05 **ברקו נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט כי על אף שהנאשם לא נשאל על העבירות האחרות אשר יוחסו לו בכתב האישום, לא נגרם לו עיוות דין נוכח העובדה כי התאפשר לו להציג את גרסתו המלאה.

בענייננו, מתגובת המאשימה התרשמתי, על פניו, כי הנאשם נחקר על עובדות האירוע, דהיינו על כך שהשליך אבן לעבר

עמוד 1

רכב ונאמר לו כי בעת שזרק את האבן הייתה אישה ברכב אשר ראתה את זריקת האבן. אמנם, מהחלק שצוטט מהודעת הנאשם (ציטוט שלא היתה כל מניעה שייעשה משהגנה מיקדה טענה מקדמית בעניין גביית הודעה זו), לא ניתן להבין בוודאות כי החשד הוא שהנאשם ניסה לזרוק את האבן לכיוון האישה. אולם, כעולה מההודעה, ואף מבקשת הנאשם להימנע מהגשת כתב אישום, טענתו היתה שלא ראה כי מאן דהוא נמצא ברכב, משמע הלכה למעשה הוא התגונן בפני הטיעון כי ניסה לתקוף את אשת המתלונן.

בכל אופן, בשלב מקדמי זה לא ניתן להכריע בטענה, בטרם התנהלות התיק ופריסת כל המארג הראייתי בפני בית המשפט, תוך שימת לב לא רק לשאלה אם התקיים פגם בחקירה כנטען, אלא גם לשאלה מה השפעתו של פגם זה (ככל שהיה) על אפשרותו של הנאשם להתגונן בפני המיוחס לו בכתב האישום ובכלל על הגינות ההליך. לפיכך, לא התרשמתי כי בשלב זה יש מקום לביטול חלקי של כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

באשר לטענה השנייה, בהתאם להשתלשלות האירועים המפורטת בבקשת הנאשם, ביום 3/8/14 נשלח לנאשם מכתב היידוע, בו נכתב כי באפשרות הנאשם לפנות למאשימה בבקשה מנומקת להימנע מהגשת כתב אישום נגדו תוך 30 יום ממועד קבלת המכתב. למרות זאת, ועל כך אין חולק, כתב האישום הוגש לביהמ"ש ביום 13/8/14, 10 ימים בלבד לאחר שנשלח מכתב היידוע. ביום 25/8/14 פנה הנאשם במכתב לתביעה, מבלי שידע שכבר הוגש כתב אישום נגדו. ביום 2/9/14 נשלח מכתב תשובה לנאשם לפיו הוחלט כי ההעמדה לדין בעניינו תעמוד על כנה.

בהתאם לסעיף 60א לחסד"פ "חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלונית". מכאן ניתן ללמוד כי הזכות לבקש להימנע מהגשת כתב אישום היא זכות המוענקת לאדם בסטטוס "חשוד" בטרם התביעה החליטה האם להגיש נגדו כתב אישום. בענייננו, בעת שהנאשם פנה אל התביעה, בתוך התקופה הקבועה בחוק, הוא כבר לא היה מצוי בסטטוס "חשוד", אלא הוא שינה את הסטטוס ל"נאשם". עצם הגשת כתב האישום לפני מתן הזדמנות לנאשם למצות את זכותו לעיל, פגעה בסיכויו הנאשם לשכנע את התביעה שלא להגיש את כתב האישום נגדו, שכן קיים חשש שמא טענותיו של הנאשם לא נשמעו באותה הפתיחות לו היו מועלות טרם הגשתו.

באשר לנפקות הפגיעה בזכות האמורה לא קיימת אחידות בפסיקה. בחלק מפסקי הדין, בהתאם לדוקטרינת הבטלות היחסית, כתבי האישום לא בוטלו אלא נקבע כי יש לשמוע את טענות הנאשם בדיעבד (מה שבפועל התקיים בענייננו). בפסקי דין אחרים, בוטלו כתבי אישום עקב פגיעה בזכות, על מנת לאפשר לנאשמים למצות את זכותם מבלי שכתבי אישום תלויים ועומדים כנגדם.

על רקע זאת, יש לערוך איזון בין זכות הנאשם להליך הוגן, ובמקרה זה למימוש זכותו בהתאם לקבוע בחוק, אל מול הפגיעה באינטרס הציבורי היה ויבוטל כתב האישום. בענייננו, מדובר באירוע אלים, אולם אין מדובר בעבירות אלימות מהרף העליון ולא הייתה דחיפות מיוחדת בהגשת כתב האישום, ועל כן לא ייגרם נזק רב לאינטרס הציבורי, אם כתב האישום יבוטל ויוגש שוב בעוד כמה חודשים, ככל שיוגש. מעבר לכך, סבורני כי הפגיעה בזכות הנאשם הינה בעלת עוצמה גבוהה במיוחד במקרה זה, עת נראה שהתביעה שולחת להלכה בלבד מכתב בדבר יידוע הנאשם על זכותו לבקש להימנע מהגשת כתב אישום, כך שבעוד זה בתמימותו מבקש למצות זכותו זו, הרי בינתיים התביעה כבר מגישה את כתב

האישום מבלי להמתין ולראות שמא הנאשם יממש זכותו זו.

לאור האמור, נוכח הפגיעה בזכותו של הנאשם לבקש להימנע מלהגיש את כתב האישום, ובכדי לאפשר לנאשם לממש זכותו זו מבלי שכתב אישום מרחף מעל ראשו, כתב האישום מבוטל.

ניתנה בלשכה, 7/9/15, שלא במעמד הצדדים. המזכירות תעביר העתקים לצדדים בהקדם.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ה, 09 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.